

พวกผมไม่ได้สร้างความแตกแยก ในเรื่องปัญหาของร่าง พ.ร.บ.การศึกษา ฉบับที่ร่างโดย กอปศ. : รัชชัยย์ ศรสุวรรณ

นำเสนอเมื่อ : 2 ก.ย. 2563

เรื่อง พวกผมไม่ได้สร้างความแตกแยก ในเรื่องปัญหาของร่าง พ.ร.บ.การศึกษา ฉบับที่ร่างโดย กอปศ.

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ตามที่ผมได้นำเสนอในสื่อต่างๆว่า รมว.ศธ ได้แจ้งในที่ประชุมการเสวนาเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 63 เรื่อง "เหลียวหลังแลหน้า ปฏิรูปการศึกษาไทย" จัดโดยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยรมว.ศธ ได้แจ้งในที่ประชุมว่าได้เสนอร่าง พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติฉบับของ กอปศ.และจะไม่มีการประชุมพิจารณาอีก ด้วยเหตุดังกล่าวผมจึงได้แสดงความห่วงใยว่าหากร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติฉบับนี้มีผลบังคับใช้จะกระทบกับครูทั่วประเทศเพราะเป็นร่างกฎหมายที่ยกเลิกและเปลี่ยนแปลงความสำคัญที่มีอยู่เดิมเช่น "ยกเลิกความเป็นวิชาชีพชั้นสูง" ยกเลิกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู" ยกเลิกตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน" ซึ่งการยกเลิกความสำคัญดังกล่าว นั้นนอกจากจะมีผลกระทบต่อขวัญกำลังใจของครูทั่วประเทศที่มีอยู่ประมาณเจ็ดแสนคน แล้วยังจะส่งผลให้ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษถูกตัดเงินเดือนตอบแทนจำนวน 5,600 บาท และต่อมาในวันที่ 1 กันยายน 2563 รมว. ศธ ได้ให้สัมภาษณ์สื่อเดลินิวส์ ว่า อยาสร้างแตกแยก ฯลฯ นั้น ผมขอเรียนว่าหากการสื่อสารของท่าน รมว.ศธ หมายถึงผมนั้น ขอเรียนชี้แจงดังนี้

1. ข้อมูลที่ผมนำเสนอให้บรรดาข้าราชการครูได้ทราบว่าท่าน รมว. ศธ ได้เสนอร่าง พรบ การศึกษาแห่งชาติ ต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และจะไม่มีกรทำประชามติอีกนั้น มีตรงไหนเป็นความเท็จหรือไม่ครับ ประเด็นนี้ก่อให้เกิดการแตกแยกอย่างไรครับ

2 การที่ผมนำเสนอให้บรรดาคุณครูได้ทราบว่า ร่าง พรบ การศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ร่างโดย คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา (กอปศ) นั้น ได้ตัดทอนความสำคัญที่เคยมีกำหนดไว้ในกฎหมายการศึกษาที่ใช้บังคับในปัจจุบันและส่งผลกระทบกับครูทั่วประเทศเพราะเป็นร่างกฎหมายที่ยกเลิกและเปลี่ยนแปลงความสำคัญที่มีอยู่เดิมเช่น "ยกเลิกความเป็นวิชาชีพชั้นสูง" ยกเลิก "ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู" ยกเลิก "ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน" ซึ่งการยกเลิกความสำคัญดังกล่าว นั้นนอกจากจะมีผลกระทบต่อขวัญกำลังใจของครูทั่วประเทศที่มีอยู่ประมาณเจ็ดแสนคน แล้วยังจะส่งผลให้ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษถูกตัดเงินเดือนตอบแทนจำนวน 5,600 บาท นั้น ขอถามว่าที่ผมนำเสนอเช่นนี้มีตรงไหนที่เป็นเท็จบ้างครับ และตรงไหนเป็นการสร้างความแตกแยกบ้างครับ บรรดาคุณครูควรได้รับรู้ว่าเกียรติและศักดิ์ศรีที่เคยมีอยู่เดิมรวมถึงสิทธิต่างๆของตนเองที่กำลังจะหายไปจึงต้องออกมาปกป้องนั้น ทำได้หรือไม่ครับ

3. มาตรา 82 แห่งร่าง พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ ฉบับนี้ ยังกำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวนี้ประกอบด้วยบุคคลที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ ทั้งสิ้นโดยไม่มีผู้ประกอบวิชาชีพครูแม้แต่คนเดียว ที่สำคัญคืออำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคณะนี้นั้นให้อำนาจหน้าที่เสนอแนะนโยบายด้านการศึกษาดังรัฐบาล/ให้ความเห็นชอบร่างแผนการศึกษาแห่งชาติ/เสนอแนะเรื่องการจัดสรรงบประมาณการศึกษา/เสนอแนะแผนอัตรากำลังด้านการศึกษา/ดูแลติดตามการจัดการศึกษาให้เป็นไปตาม พรบ การศึกษาฯ

เสนอแนะให้มีการปรับปรุงยกเลิกกฎหมายการศึกษา ฯลฯ

อยากทราบว่าคณะกรรมการคณะนี้ทำไมไม่มีข้าราชการครูสักรายเป็นคณะกรรมการคณะนี้
อย่างน้อยก็ไปให้ขอคิดข้อมูลต่อคณะกรรมการอื่นๆจะได้ไม่เป็นตาบอดคลุ้มเขง
หรือท่านผู้ร่างกฎหมายเห็นว่าผู้ที่ข้าราชการครูทุกรายล้วนเป็นผู้คอยด้วยสติปัญญาเงาเงาจนไม่สามารถ
แต่งตั้งให้เป็นผู้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายด้านการศึกษาได้เลยแม่แต่รายเดียว
หากพิจารณาจากวิชาชีพอื่นๆ
จะพบว่าคณะกรรมการทั้งระดับนโยบายและระดับบริหารล้วนแล้วแต่เป็นบุคลากรใน
วิชาชีพนั้นๆเกือบทั้งหมด

4. ตามที่ท่าน ร.มว.ศธ. กรุณาให้ข้อมูลว่า “คนที่กระจายข้อมูลต้องเข้าใจในกระบวนการเสนอกฎหมาย
ร่างนี้ผ่านขั้นตอนกระบวนการทำประชาพิจารณ์มาแล้วรวมถึงยังมีการเสวนาในเรื่องต่างๆอย่างกว้างขวางดัง
นั้นท่านจึงนำเสนอร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เป็นหลัก โดยท่านจะฟังความคิดเห็นของนักเรียนเพิ่มเติม” นั้น
ผมขอเรียนถามท่านว่าผลการทำประชาพิจารณ์นั้นเป็นอย่างไร
ท่านเคยได้นำเสนอผลการทำประชาพิจารณ์นี้ให้กับบรรดาข้าราชการครูฟังหรือไม่และในส่วนที่บรรดาข้าราชการ
ครูทั้งประเทศเสนอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงร่างกฎหมายฉบับนี้ในประเด็นเรื่องไปประกอบวิชาชีพครูในประเท
นเรื่องความเป็นวิชาชีพชั้นสูงและประเด็นอื่นอื่นๆนั้น ได้มีการเปลี่ยนแปลงตามข้อเสนอแนะหรือไม่ครับ
คุณครูมีสิทธิที่จะรู้หรือไม่ครับว่าร่างกฎหมายที่ท่านอ้างว่าผ่านการทำประชาพิจารณ์แล้วนั้น
ผลการทำประชาพิจารณ์เป็นอย่างไร ครับ
นอกจากนี้การที่ท่านให้ข่าวว่าท่านจะฟังความคิดเห็นของนักเรียนเพิ่มเติม นั้น
ก็คงเป็นผลมาจากการที่นักเรียนมาชุมนุมกดดัน ท่านจึงอยากฟังนักเรียน
แต่บรรดาคุณครูที่มาเรียนพบท่านด้วยความเรียบร้อย เพื่อเสนอแนะปัญหาเกี่ยวกับร่าง
พ.ร.บ. การศึกษาฉบับนี้ ท่านกับไม่ใส่ใจที่จะดำเนินการให้มีการแก้ไข หรือว่าท่านเห็นดีเห็นงามไปกับร่าง
พ.ร.บ. การศึกษาฉบับนี้ครับ

5. ตามที่ท่านแสดงความคิดเห็นว่า “เรื่องการใช้คำว่าครูใหญ่หรือผู้อำนวยการสถานศึกษานั้น
ตัวท่านเองไม่ได้มองว่าเรื่องนี้คือเรื่องที่จะทำให้การศึกษาพัฒนาไปในวงกว้างหรือทำให้ประเทศไทยสามารถ
แข่งขันได้กับต่างประเทศ ยังมีเรื่องอื่นๆในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อีกมากมาย
อย่าเอาประเด็นที่ปัจจุบันไม่ได้เป็นเรื่องใหญ่ของการปฏิรูปการศึกษาหรือการพัฒนาการศึกษาและเป็นการสร้า
งความแตกแยก” และท่านยังได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับนี้
เข้าสู่กระบวนการนิติบัญญัติต่างๆที่ท่านทราบอยู่แล้วว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีสา
ระสำคัญหลายประการอันเป็นการหมิ่นเกียรติครู กระแทบ ตอ ขวัญ กำลังใจ และสิทธิประโยชน์ของครู
และท่าน ยังแจ้งว่าให้ ไป แก้ไข กัน ใน สภา นั้น
ผมขอเรียนว่าการทำเช่นนี้พวกผมเสียใจนะครับที่ท่านส่งร่าง พ.ร.บ.ฯ
การศึกษาแห่งชาติที่กระแทบเกียรติและศักดิ์ศรีของครู เข้าสู่การพิจารณาแล้วโดยให้ไปตายเอาดาบหน้า
การทำเช่นนี้ทำให้พวกผมเชื่อว่าท่านเห็นดีเห็นงามไปด้วย
ท่านอย่าลืมนะครับว่าผู้ที่ทำหน้าที่ในการขับเคลื่อนการศึกษาในระดับโรงเรียนคือคุณครูและผู้บริหารโรงเรียน
ทุกท่านในฐานะเป็นเบอร์หนึ่งของประเทศไทยด้านการศึกษาและมีหน้าที่ในการให้ขวัญและกำลังใจกับครูและ
ผู้บริหารโรงเรียน
การที่ท่านทำเช่นนี้ท่านอาจถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ที่ทำให้ขวัญและกำลังใจของครูและผู้บริหารโรงเรียนเสียไป
ท่านอย่าลืมนะครับ ว่า ท่าน เป็น ผู้บังคับบัญชาของครูทั้งประเทศ
และท่านมีหน้าที่ดูแลปกป้องครูสนับสนุนให้ครูมีความก้าวหน้า

ท่านครับ คุณครูทั้งประเทศกำลังจับตาดูว่าจะหาวิธีการอย่างไรให้ท่านรับข้อเสนอของครูไปพิจารณา
ในที่สุดพวกเราที่พบวิธีการของเด็กๆที่เคยไปชุมนุมเรียกร้องที่กระทรวงศึกษาธิการ แล้วท่านรับฟัง
ท่านใส่ใจและท่านก็ยอมเด็ก คุณครูจึงเห็นแนวทางแล้วจะขอทำอย่างนั้นบ้าง
ท่านไม่ต้องหวงครับว่าข้าราชการครูจะทิ้งเด็กจะทิ้งหน้าที่ราชการไปชุมนุมให้ท่านลงโทษทางวินัย
พวกผมบรรดาครูชรา
ข้าราชการบำนาญที่รักและห่วงใยการศึกษาของชาติในแต่ละจังหวัดทั่วประเทศจังหวัดละสามสิบคน
จะไปเยี่ยมท่านที่กระทรวงเพื่อเสนอขอเรียกร้อง ตอท่าน
และอย่าลืมนะครับว่าพวกผมสามารถเปล่งเสียงยานงตามวัยว่า “ไปต่อแถว ไปต่อแถว” ได้เหมือนกันนะครับ

รัชชชัย ศรีสุวรรณ

2 กันยายน 2563